

LBRIS

We know
books

Colecția Poesis

Redactor: Aura Christi
Tehnoredactor: Carmen Dumitrescu
Coperta: Florin Afloarei

Editura IDEEA EUROPEANĂ
O.P. 22, C.P. 113, București, 014780
Tel./Fax.: 021-2125692; Tel.: 021-3106618
Comenzi carte prin poștă:
Tel.: 021-2125692
E-mail: office@ideeaeuropeana.ro
www.ideeaeuropeana.ro

© Gao Xing, pentru poemele în limba chineză
© Ideea Europeană, pentru ediția în limba română

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
XING, GAO

Cuprins de o liniște adâncă / Gao Xing ; cuv. înainte de Eugen Uricaru ; trad. din lb. chineză și postf. de Constantin Lupeanu. - București : Ideea Europeană, 2025
ISBN 978-630-333-160-7

I. Uricaru, Eugen (pref.)
II. Lupeanu, Constantin (trad. ; postf.)

821.581

Carte cofinanțată de COPYRO – Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor.

GAO XING

Cuprins de o liniște adâncă

Cuvânt înainte de
Eugen Uricaru

Traducere din limba chineză și postfață de
Constantin Lupeanu

IDEEA
EUROPEANĂ
București, 2025

Tăcere, până la urmă
Cuprinse de tăcere
Nouă semințe măturate pe platou, purtate de vânt
Cuvinte peste cuvinte”

Cuvinte

De reținut e faptul că dintotdeauna cărturarii din China nu recurg la regulile de punctuație știute de noi astăzi (de pildă, virgula, punctul, semnul întrebării etc.), acestea fiind exprimate prin cuvinte, poziționare ș.a., și rămânând la simpla alegere și înțelegere a fiecărui cititor. De asemenea, la sfârșit de vers, Gao Xing nu notează aceste semne. I-am respectat opțiunea.

Lingviștii și istoricii literari ai Chinei se vor apleca asupra acestei selecții de poezie și vor descoperi înțelegerile adunate de poetul Gao Xing, ajungând până la nemuritorul Can Jie, creatorul mitic al scrierii chineze sau în urma peregrinării prin țară, din zona uigură până la insulele sudice, pe urmele poetului Li Bai – un alt îndrăgostit fără rival de limba maternă.

Cartea de poezie *Cuprins de o liniște adâncă* de Gao Xing atestă fără nici un dubiu o artă majoră.

Constantin Lupeanu

Cuprins

Eugen Uricaru. *Imensa forță a liniștii* / 5

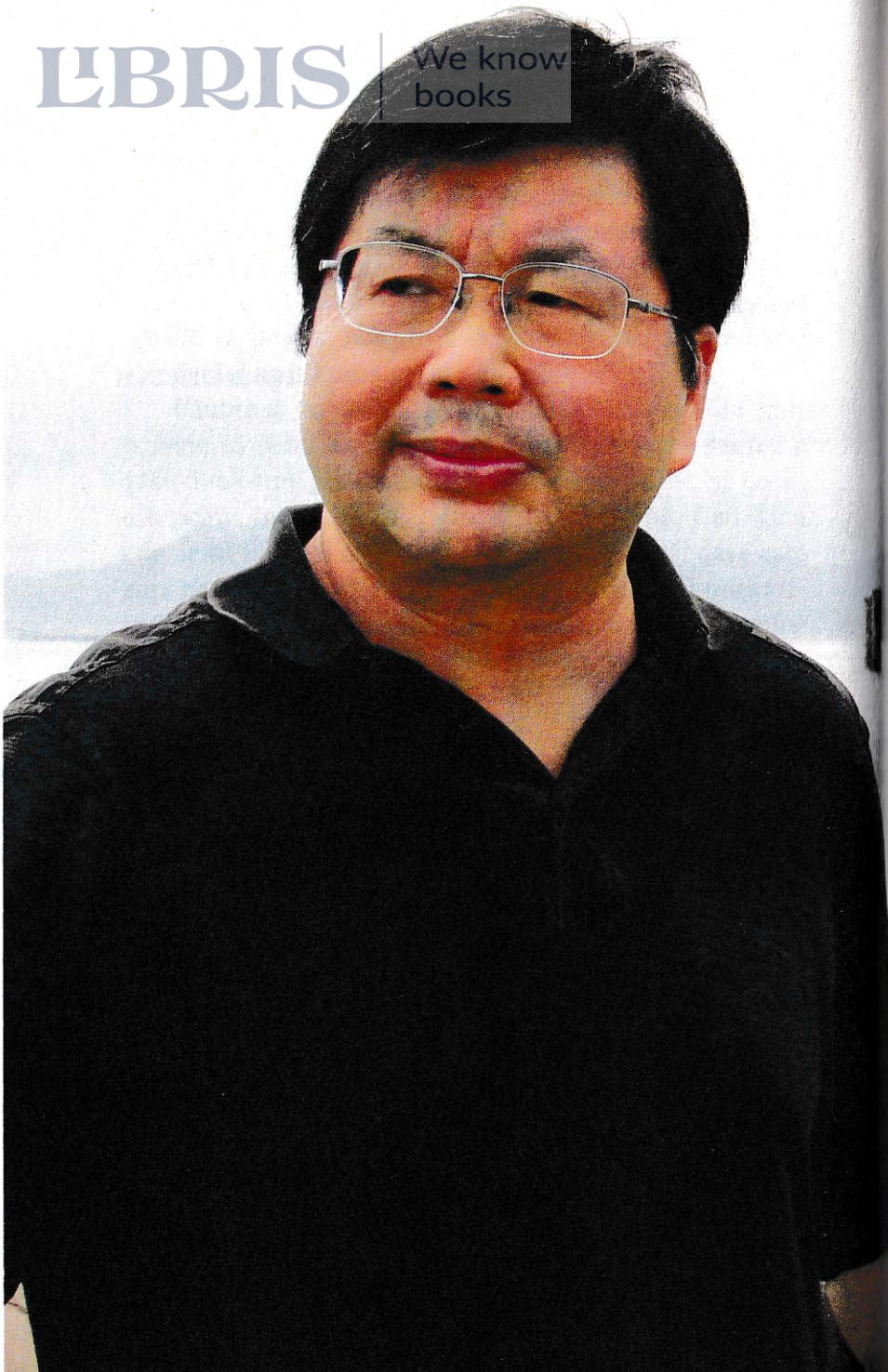
Cântec / 9
Început / 10
Parnasul timpului / 11
La peste un metru distanță / 13
În clipa aceea / 14
Instantaneu / 15
Liniște adâncă / 16
Revino / 17
Vara / 18
O zi / 19
Visul din vis / 20
Amprenta platoului / 21
E fum în inima mea / 21
În apă sunt spini / 22
Ceață sus pe munte / 23
Zăpadă pe înălțimi / 24
Lumină pe margine / 25
Gheață pe cer / 26
Foc în pământ / 27
Interval / 28
Ploaie sau pește / 30
Fără cuvinte / 31
Legat de iarnă, fără legătură cu iarna / 32
Ploaia picură pe pământ / 33

Te ascund în zori, când vântul bate peste holde / 34
 În această noapte fierbinte și umedă, inima mi-e plină de
 emoție / 36
 Luna a noua / 38
 Mijlocul toamnei / 39
 Monitor / 41
 Noiembrie / 42
 În momentul acesta / 44
 Nanjing sau Nanxun / 45
 Orașul natal / 46
 Mama / 47
 Decembrie / 48
 Tăcere: Mama / 49
 Platoul / 57
 În ploaie / 58
 Monolog / 59
 Climă / 60
 Peisaj / 61
 Lumină / 62
 Pentru Doudou / 63
 Lângă lac / 64
 Rămas bun / 65
 Privește și așteaptă / 66
     ...Ai revenit, Prințesă / 66
     Ești atât de frumos / 68
     În tăcere, acolo sus... / 70
     Bogda, lumea sublimă / 71
 Copacul bătrân / 73
 Fratele / 74
 Noapte / 75
 Lulu / 76
 Noapte. Să aduci somnul... / 78
 Cuvinte / 79
 Qinghai, Qinghai / 80

Ora 4 dimineața / 86
 Pe ninsoare / 87
 Departe / 88
 În spatele peisajului / 90
 Acele momente când ne-am apropiat din nou / 92
 Vid: Fratele cel mare / 94
 Flori care înfloresc în secret / 95
 Păsări de apă / 98
 Pavilionul Yueyang / 100
 Aducere aminte / 101
 Apele timpului / 102
 Durată. / 103
 Ovidiu în mijlocul pieței / 104
 Statuia lui Du Fu / 105
 Diferența de fus orar / 106
 Poezia / 107
 Fără titlu / 108
 Doudou a plecat / 109
 Durere: Doudou / 111
 Luna Mai / 112
 Mulțumesc, Festival Qingming / 113
 Golful Nisipurilor Cântătoare / 114
 Oglinda / 115
 Solistul / 116
 Fetița care oferă eșarfa roșie / 117
     La Școala Primară „Ai Qing” / 117
 Limbajul stelelor / 119
 Poetul / 121
 Furnica / 122
 Atitudine / 123
 La oglindă / 124
 Praga, o scenă / 125
 Reuniune / 126
 O noapte ploioasă la Sud de Fluviul Albastru / 127

Așteptare / 129
 Iluminare / 131
 Noapte pe Râul Haba / 132
 Pe malul Râului Haba / 134
 Peisaj văratic / 135
 Insula Manshan / 139
 Pe Lacul Tai / 141
 Portul Zhangjia / 143
 Praga noaptea / 144
 Lumina de peste zăpadă / 146
 Primăvara / 147
 Departe / 148
 Cel mai înalt limbaj / 149
 Ce sunete pot auzi în acest moment / 151
 Magia Axei Centrale / 152
 Singur și neajutorat / 154
 Toamnă de aur / 155
 Tăcere / 156
 Orașul natal sau imaginația / 157
 Râul Tang zice / 159
 Linguşitul bărbatul singuratic / 160
 Podul Centura Prețioasă, un pod cufundat în timp / 161
 Fețele multiple ale orașului antic / 162
 Prinț de Tongli / 163
 Clopotele Templului Hanshan / 164
 Oraș antic, vine taifunul / 165
 Floare de prunișor / 166
 Vis nocturn / 167
 Tăiței de anghilă / 168
 Dimineață la Songling / 169
 Poezie Cixi / 170
 Repetiție de poezie / 174
     Observ marea la Qiantangjiang / 174
 Inimă de copil / 176

Armonios / 177
 Turnul de veghe / 179
 Maqam / 181
 Acord tacit / 182
 Noua dimineață / 184
 Dimineață / 186
 Cerc / 187
 Ghid în Qinghai / 188
 Pe urmele soarelui / 189
 Un cocoș hotărăște ivirea zorilor / 191
 Îmi lipsești / 192
 Magie / 193
 Oracol / 194
 Cartofi / 195
 Momentul Wudang / 196
 Wudang, o după-amiază cu artizanat / 198
 Miezul nopții, sus, pe Muntele Qinglan / 200
 Limba / 202
 Singur / 203

 Constantin Lupeanu. În loc de postfață.
Poetul – bucurie / 205

Cântec

În întuneric, în iarna
În care nu ninge niciodată, melodia răsună
Dar sala e goală

Cântărețul, în picioare în mijlocul scenei
Închide pur și simplu ochii
Și continuă să cânte
Ca și cum ar cânta pentru el însuși
Sau poate cântă de dragul de a cânta

Cine să-i știe delicatetea
Speranțele, dezamăgirile
Durerile nerostite ale
Inimii lui mărețe

Început

Trag draperia ferestrei
Zăpada, nemărginită

Întind mâna
Cale de neocolit
În sfârșit, găsesc direcția inevitabilă
Tu ridici capul
Îți mijești ochii în lumină

Apa uitată
Dăruiește ceștii
Cea mai savuroasă formă

Parnasul timpului

1

Frumusețea ca strălucirea verii
Amintirile din copilărie
Cu supa rece de fasole verde
Revigorează starea de spirit

2

Frumusețea ca singurătatea
Cântecul din adâncul nopții
Abia se aude
Apoi este înghițit
De întuneric. Muțenia apei
Reflectă starea de spirit
Și numai lumina limpezește cerul...

3

Frumusețea ca așteptarea
Acele umile păsări de apă
În picioare la marginea iernii
Joacă, fără să-și dea seama
Rolul profetului...

4

Frumusețea ca Sărbătoarea Primăverii
 Sora mea vine la mine, toată numai zâmbet
 Cu jocul piatră-hârtie-foarfecă
 Îmi pune-n palmă binecuvântarea ei

5

Frumusețea ca un peisaj înzăpezit
 Peste noapte, mâini din Înalt
 Au șters toată murdăria lumii
 Lăsându-ne albul zăpezii
 În locul darulului de început de an

6

Frumusețea ca dorul
 Uneori, dorul este un pod rupt
 Chiar și păsările pot ateriza doar pe acest mal
 În zăpada, căzând alene, există o tristețe
 De nenumit

7

Frumusețea ca o umbră
 O rază de lumină care proiectează umbra
 Într-o clipă
 Iar mâna aceasta
 În momentul când se-ntinde
 E arsă de soare

Văd poezia zorind spre mine

La peste un metru distanță

Fie și la peste un metru distanță
 În spate
 Tot ai iluzia să-ntorci capul
 Și să zâmbești

Fie și la peste un metru distanță
 Chiar și o piatră
 Când te holbezi la ea
 Oftează, în loc să vorbească

Fie și la peste un metru distanță
 Mirosul este mereu prezent
 În tihnă, intermitent, sus și jos
 Fragmentar, vag
 În maniera cea mai pregnantă a primăverii

Fie și la peste un metru distanță
 Bărbatul acela întinde mâna
 Apoi și-o retrage ușor

În clipa aceea

În clipa aceea
 Durerea domina totul
 Gâfâitul, tusea, tremurul abia perceptibil
 Chiar și susurul îndepărtat al apei
 Și lumina din fața ochilor

În clipa aceea
 Durerea era durere
 Sau mai degrabă, durerea era lumea
 Și omenirea toată era durere
 Amintirile golite de peste tot
 În locul lor, durere, acest rege
 Lipsit de politețe

...

În clipa aceea
 Bătaia și răscumpărarea s-au produs simultan
 Firul existenței, fragil și fără cuvinte
 A fost luminat de durere, o mare durere
 Încât sus pe munte au înflorit violetele
 Cu grație romantică
 În clipa aceea
 Durerea a prins glas. Eu n-am avut decât s-ascult

Instantaneu

Totul are loc într-o clipă
 Primul surâs
 Ultima întoarcere

La urma urmei cu ce te alegi
 Sentimentele care se întind peste oceane și mări
 În fața timpului
 Sunt la fel de vulnerabile
 O rană care rămâne pentru totdeauna
 Își bate joc de încăpățânarea ta

Dar eu nu mă pot abține
 Nu mă pot abține să nu-ntind mâna spre cer
 Trebuie să ating ceva
 Umbra norilor, respirația munților
 Arcurile albastre ale zborului păsărilor
 Când numele acela
 Flutură precum fulgii de zăpadă
 Sunt dispus să fiu înghițit de neant

Liniște adâncă

Atunci, n-am decât să rămân tăcut
 Noaptea însăși își pierde atributele
 Ploaia răpăie pe acoperiș
 Vântul suflă rece, surâsul timpului
 Se ivește de pe balcon, blândețea ascunde durerea
 Nu, până și durerea este suspectă
 Existența este întotdeauna la peste un metru distanță
 Cum am îndrăzni să vorbim de neant

Închide fereastra, nu mai ezita
 Inevitabila timiditate poate fi
 Fără vreo intenție, curaj suprem
 Precum un pește, precum un copac
 Precum umbra florilor
 Ori zâmbetul luminii
 Sunt atâtea lucruri în lumea asta
 Care transcend cuvintele; nu poți decât
 Să te lași cuprins de o liniște adâncă

Revino

Revino-ți, e doar o doctorie, o privire
 Care tremură încă după vis, abia te-ai sculat

Mergi la fereastră, respiră aerul dimineții
 Un pahar cu lapte și două ouă fierte, atât

Mâna care atinge violetele ține strâns acel cuvânt
 Distanțele devin brusc clare, numai apa iese-n
 evidență

Decis, zâmbești, cântecul vine din cântatul înlăuntru
 Pipa rămâne mută, doar un gând

Luminat de razele de lumină, luminând lumina
 Cu neputință s-o stăvilești
 Privește cerul care începe să se însenineze

Apoi îți spui: se cuvine să ies la plimbare
 Revin, nu-mi ia mai mult de-o secundă